

bir hilal uğruna...

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI
SAYIN
DEVLET BAHÇELİ'NİN

" ÇÖZÜLEN ÜLKE TÜRKİYE VE TAVRIMIZ "

KONULU KONFERANSTA YAPMIŞ OLDUKLARI
KONUŞMA METNİ

KADİR HAS KONGRE MERKEZİ
KAYSERİ

16 EKİM 2009

Ülkümüz,

Büyük Türk milletini,

Ona farklılık, anlam ve değer kazandırın;

Tarihin derinliklerinden terkip yaparak getirdiği, dil, gönül, ahlak, inanç, akıl ve vicdanda taşınan muhteşem değerler manzumesini,

Bir kutlu emanet olarak köklerinden kopartmadan, anlayıp, kavrayıp koruyup, geliştirerek,

İnsanlık var oldukça sonsuza kadar yaşatmak;

Bu yüksek değerleri temsil etmesini hedeflediğimiz milli devletimizin,

Türklük, İslamlık ve insanlığın barış, huzur, adalet ve esenliği için,

Yeryüzünün en güçlü devleti olmasına çalışmaktır.

Devlet BAHÇELİ

**Muhterem Kayserili Kardeşlerim,
Değerli Dava Arkadaşlarım,
Basınımızın Kıymetli Temsilcileri,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Anadolu'nun bu güzel kentinde ve muhterem insanları ile bulunmaktan son derece bahtiyarım.

Sizlerle yeniden kucaklaşmamıza vesile olan Cenab-ı Allah'a şükrediyorum.

Çok önem verdiğimiz kritik bir sürecin arefesinde, ülkemizin yoğun ve ağır gündemini değerlendireceğimiz toplantımıza hoş geldiniz.

Bildiğiniz gibi bu toplantıların ilkini 29 Ağustos 2009 tarihinde “Çözülen Ülke Türkiye ve Ülkümüz” adı altında Ankara'da gerçekleştirmiştik.

İkincisini ise “Çözülen Ülke Türkiye ve Tavrımız” başlığı altında Kayserili Dava Arkadaşlarımla paylaşmaktan son derece bahtiyarım.

Geçtiğimiz yılların ertelenmiş ve birikmiş sorunlarına ilave olarak yaz boyunca yaşanan vahim gelişmeler Türkiye'mizi sıkıntılı günlerin beklediğini ortaya koymaktadır.

Hükümet ve işbirlikçilerinin bütün imkân ve kadrolarını seferber ederek kamuoyu oluşturmaya çalıştığı süreçteki gelişmeleri hepimiz biliyorsunuz.

Bu itibarla bugün sizlerle yapacağımız bu toplantıda hükümetin açılım adını verdiği konularla ilgili olarak gelişmeleri bütüncül bir bakışla değerlendirmek düşüncesindeyim.

Özellikle meclisin tatil olduğu dönemde yaptığımız basın toplantıları ve açıklamaları ile bu konulardaki kapsamlı düşünce ve görüşlerimizi paylaşma imkânı bulmuştum.

Ancak bugün burada dile getireceğim görüşler bu açıklamaları tamamlayacak, destekleyecek ve açacak ilave yorum ve düşünceleri ihtiva edecektir.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Karşımızdaki sürecin nereye yöneldiğinin, nasıl sonuçlanacağını, gelişmelerin istikametinin ne olacağını doğru yorumu şüphesiz ki çok önem kazanmıştır.

Bu konuda yapacağımız yorumların isabeti,

- Türk milleti üzerindeki asırlık emellerin aldığı yeni boyutun bilinmesinde,

- PKK terör örgütünün amaç mı, araç mı olduğuna dair vereceğimiz cevaplarda,
- Açılım adı altındaki niyetlerin PKK talepleri ile ne oranda örtüştüğünde,
- Milli dil ile milli kimlik arasındaki vazgeçilmez ilişkinin doğru anlaşılmasında,
- Açılım ve çözüm adı altında ortaya konulanların her yönüyle analizinde,
- Milliyetçi Hareketin milli kimlik için düşündüklerinin bilinmesinde,
- Hükümetin yıkım projesine partimizi ısrarlı davetinin arkasındaki niyetlerin çözümlenmesinde aranmalıdır.

Bildiğiniz gibi Cumhurbaşkanı Gül geçtiğimiz Mart ayında İran'a giderken kendi tabiri ile "Kürt sorununda iyi şeyler olacak" müjdesini vermiştir.

Ardından Mayıs ayında Çek Cumhuriyeti'nden dönüşte "İster terör, ister Güneydoğu, ister Kürt meselesi deyin, bu Türkiye'nin birinci sorunudur. Halledilmesi lazımdır" (09 Mayıs 2009 STAR) sözleri ülke gündeminin önceliğini değiştirmiştir.

Bu açıklamaların ardından sözde fırsatlar için sarfettiği "asker, sivil, istihbarat... aklınıza ne gelirse herkes uyum içindedir." (09 Mayıs 2009 STAR) açıklamaları kafaları iyice karıştırmıştır.

Bu sözler üzerine, kamuoyu haklı olarak fırsatların ne olduğunu, kimlerle uyum içinde bulunduğunu sorgulamış ve cevaplarını aramıştır.

Cumhurbaşkanı tarafından başlatılan açılım süreciyle birlikte hükümet etrafında derhal sözde yazar, sanatçı, aydınlardan oluşan lobiler doğmuştur.

Zuhur eden bu koro toplumu yönlendirmek için hep bir ağızdan “demokrasinin gelişmesi ile anayasa değişikliği” ihtiyacı konularında yaygaraya başlamıştır.

Bu kapsamda ülkücülüğü kendinden menkul eski sıfatı ile şöhret olmuş ve köşe tutmuş şahısların partimizi yönlendirme çabaları da hız kazanmıştır.

Bunlar bir yandan Milliyetçi Hareketi, sonradan netleşecek olan süreçteki direncini zayıflatmaya çabalamışlar, öte yandan bir türlü terk edemedikleri eski kimlikleri ile Milliyetçi Hareketin de sürece destek verdiğine dair kanaat uyandırmak istemişlerdir.

Hatırlanacağı gibi bütün bu sürecin baştan beri farkında olan partimiz 12 Mayıs 2009 tarihli Grup Toplantısında gerek Cumhurbaşkanı'nın bu gelişmelerdeki rolünü ve fonksiyonunu ve gerekse üzerimizde oynanmak istenen oyunu sorgulamıştı.

İç ve dış lobilerin yeni kampanya hedefi haline gelen Milliyetçi Hareket Partisi'nden sözde “barış ve katkı” adına istenenlerin aşağıdakilerden hangileri olduğunu öğrenmek istemiş ve şunları sormuştuk:

- Koruculuğun kaldırılmasına çanak tutulması mı?
- Yapay azınlıkların yaratılmasına seyirci kalınması mı?
- Milli kimliğin tartışılmasının kabul edilmesi mi?

- Eğitim dilinin çeşitlendirilmesine sessiz durulması mı?
- İmralı canisine kadar uzanacak PKK affına göz yumulması mı?
- Barzani devletinin tanınması ve tek taraflı tavizlere kucak açılması mı?
- Yeni anayasa maskesiyle üniter yapının ve milli kimliğin tahrip edilmesi mi?
- Türkiye'nin bölünme senaryolarının demokratikleşme reçetesi olarak pazarlanmasına rıza gösterilmesi mi?
- Federatif bir yapılanmanın sinsice yürürlüğe konulmasına alkış tutulması mı?
- Adı telaffuz edilmeye başlanan bir siyasi sınırın çekilmesi için taşeronluk yapılması mı?
- Yoksa, bin yıllık kardeşlik hukukunun çiğnenmesi ve sosyal dokunun bozulmasına kayıtsız kalınması mı? şeklinde çok sayıda soru yöneltmiştik.

Aradan geçen dört ay içinde öğrenmek istediğimiz sorularımız karşılık bulmamış, fırsat ve çözüm adı altında teslimiyet dayatmak isteyen muhataplarından bugüne kadar doğrudan açıklama gelmemiştir.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Kabul etmek lazımdır ki, ülkemizin zarar göreceğini düşündüğümüz her milli meselede son sözü söyleyecek olan millet ve onun değerlerini temsil eden partiler, fikirler ve kamuoyudur.

Milliyetçi Hareket Partisi yeni bir siyasi hareket değildir. Kırk yıldır çok etin kulvarlarda mcadesini sürdüren siyaset temsilcisidir.

Türkiye için düşündükleri bellidir ve asla kırılma yaşanmamıştır. Kırk yıllık süre partimizin siyaset tecrübesini artırmıştır.

Türkiye zerindeki stratejik oyunların farkındadır, gelişmeleri geçmiş, bugün ve gelecek boyutuyla kavrayıp tahlil yapacak vizyonu ve kadroları vardır.

Milliyetçi Hareket Partisi, kurulduğundan beri verdiği mücadele ile özellikle milli kimlik ve milli beka ile ilgili konularda Türk siyasetinde yer edinmiştir.

Bu konulardaki duruş, görüş ve icraatları ile millet varlığının en önemli güvencesi, milli meselelerin en hassas takipçisi olmuştur.

Bizim geçmişte dile getirdiğimiz **"nce lkem ve milletim, sonra partim ve sonra ben"** ilkesi aslında bu hassasiyetin bir ifadesidir.

Bugüne kadar her milli meselede, arkasındaki seçmen desteğinin büyüklüğü ne olursa olsun kamuoyu partimizin ne dediğine ve kadrolarımızın ne yaptığına ve ne yapacağına dikkat kesilmiştir.

Ve bu yönüyle Milliyetçi Hareket temel meselelerde söz sahibi haline gelmiştir.

Partimiz, hükümetin yıkım projesine yönelik adımları atmaya başladığı ilk günden bugüne kadar da aynı duyarlılığı göstermiş, kendisinden beklenen duruşu ve tepkiyi derhal sergilemiştir.

Yedi yıldır yönetimde bulunan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin hükümet olma ile devlet olma arasındaki farkı ayırt edemeyen özürlü demokrasi anlayışının geçmişte gerginlik ve kutuplaşmalara neden olduğunu hepimiz biliyoruz.

Geride kalan yıllar, demokratik imkânların kendisine sunduğu sandalye sayısını başına buyruk yönetim fırsatı zanneden despot zihniyetin, ülkemizin temel meselelerinde muhalefeti umursamayan küçümseyen ve hatta aşağılayan tavrının örnekleri ile doludur.

Bugüne kadar Kıbrıs, Ermeni Meselesi, Terörle Mücadele, Irak'ın Kuzeyi ile ilişkiler gibi konularda görüşümüze başvurmamış, uyarı ve öngörülerimizi dikkate almamış olan AKP, aynı tutumunu "sözde Kürt açılımı" adını verdiği bu yeni süreçte de devam ettirmiştir.

Partimizi ve bize güvenen milyonlarca vatandaşımızın hassasiyetini umursamadan yıkıma koyulan AKP, önce aydınlığı kendinden menkul çevreleri bir araya getirerek olaya bilimsellik katmak istemiştir.

Ancak bizim, katılımcılara "12 kötü adam" yaftasını yapıştırmamız oynanan oyunu gün ışığına çıkarmıştır.

Bu kapsamda, partimiz kamuoyunu ve aziz milletimizi uyarmak ve uyandırmak için süreci yakından takip ederek ön almak ve gidilen istikamet in vehametini göstermek amacıyla yoğun aydınlatma faaliyetlerinin içine girmiştir.

- **30 Temmuz 2009** tarihinde yaptığımız basın açıklamamızla, gidilen yolun Türkiye Cumhuriyeti'nin milli devlet niteliğini ve üniter siyasi yapısını tasfiye

süreci başlatacağını, bölünerek demokratikleşen bir devletin olamayacağını,

- **11 Ağustos 2009** tarihinde yaptığımız basın toplantısı ile hükümetin izlediği yol ve yöntemi bildiğimizi, PKK ile müzakerelerin başlatıldığını, ABD kaynaklı bu sürecin karşısında olacağımızı, milletimizin sahipsiz olmadığını, açılımın anayasal suç teşkil edeceğini;
- **20 Ağustos 2009** tarihindeki basın açıklamasında, yaratılmak istenen kavram kargaşalarına dikkat çekerek, tuzağa asla düşmeyeceğimizi ve yıkımın ortağı olmayacağımızı,
- **21 Ağustos 2009** tarihli basın açıklamamızda, hükümetin siyasi kararlarına destek verdiği yönünde işaretler aldığımız Milli Güvenlik Kurulunun açıklamalarını eleştirerek, devlet politikalarına riayet ve dikkat edilmesinin gerekliliğini,
- **22 Ağustos 2009** tarihli açıklama ile ise Başbakanın, Milliyetçi Hareket Partisine yönelik yalan ve iftiralara karşı duruşumuzu devam ettireceğimizi kamuoyu ile bütün yönleriyle paylaştık.
- Yine bu kapsamda terör ve bölücülüğün bugünlere kadar nasıl geldiğini, hükümetin elinde nasıl büyüdüğünü ayrıntılı tahlillerle ortaya koyan **25 Ağustos 2009** tarihli değerlendirmemizde milli bekaya yönelik tehditleri tek tek vurgulayıp, bundan sonra karşımıza çıkacak bütün stratejik ihtimalleri sıraladık.
- **8 Eylül 2009** tarihinde, yazılı basın açıklaması yaparak yıkım projesine iftar sofralarının bile alet edilmek

istendiğinin, hükümetin PKK taleplerinin önünü açmaya çalıştığının uyarısını yaptık ve **14 Eylül'de** kapalı oturumu kabul etmeyeceğimizi akladık.

- **29 Eylül 2009** tarihli basın toplantımızda ise AKP'nin demokrasi maskesinin arkasındaki yıkım sürecini gizleyemeyeceğini, girilen angajmanların ve pazarlıkların ortaya çıkacağını, hükümetin aklamaktan kaçındığı yol haritasının netleştiğini kamuoyu ile paylaştık ve yardık.

Bugün bu ayrıntılı ve son derece önemli gördüğümüz değerlendirmelerimizin bir bölümünü kitapçıklar halinde milletimize fikir ve hissiyatımızı anlatmanız maksadıyla sizlerle paylaştık.

Gerek yedi yıldır yaptığımız bütün uyarılar, gerekse yaz boyu hükümetin sözde açılımına verdiğimiz tepkilerin özü ve özetinin ana başlıkları olarak **şunları söylemek mümkündür:**

1. Hükümetin tetiklediği süreç, küresel güç tarafından bölgemizin yeniden tanzimine yönelik küresel projedir.

Başbakanın eşbaşkanlığını yaptığı ve özellikle İslam dünyasının yıkımı ile sonuçlanacak olan Büyük Ortadoğu Projesi'nin bir ayağıdır.

2. nemsizmiş gibi gösterilerek atılmak istenen adımlar hızla çok büyük siyasal, sosyal sorunlar doğuracaktır ve Türk milletinin bekası tehlikededir.

3. nne gelenin yaptığı "lkesiyle ve milletiyle bölünmez" vurgularına ve hatta sözde taahhütlerine rağmen süreç Türk milletini bölünmeye sürükleyecektir.

4. Etnik ve kültürel farklılıkların anayasal zemin bulması halinde iki milletli, iki devletli bir yeni yapı mukadder hale gelecektir.

5. Böylesi bir ayrışma ikiye bölünme ile bile sınırlı kalamayacak, Türklük kendi vatanında etnik unsur seviyesine indirgenecektir.

6. Türkçe dışındaki dilleri kamusal alana taşıyacak gelişmeler hem devlet yapısını, hem millet bütünlüğünü ortadan kaldıracaktır.

7. Süreç, İmralı Canisi'ni yeniden terörist başı haline getirerek diriltmiş, hükümetle muhatap hale getirmiştir. Sözde açılımın toplumsal boyutu PKK'nın bile yapamadığı ayrışmaya neden olacaktır.

8. Bin yılda yoğrulmuş milli kimlik geri dönüş gösterecek, yaşanacak sosyolojik kırılmanın telafisi asla mümkün olamayacaktır.

9. Devlet, millet ve vatan için bu derece önemli olduğuna inandığımız bu sürecin devamı milli devlet ve üniter yapı için tam bir yıkımla sonuçlanacaktır.

10. Atılması düşünülen yıkıcı adımlar Anayasal suç niteliği taşımaktadır. Hangi devlet kurum ve kurullarının arkasına saklanılırsa saklanılsın hükümet iradesinin devleti dönüştürme ve değiştirmeye yetkisi bulunmamaktadır.

11. Ve bu gelişmelerin hiçbir noktasında Milliyetçi Hareket yer almayacak, destek olmayacak ve hepsinden önemlisi asla sessiz kalmayacaktır.

Yüksek sesle ve tam bir zamanlama ile yaptığımız bu uyarılar ne mutlu ki kamuoyunda olumlu yankılar bulmuştur.

Gelişmeleri sessizce izleyen ve adeta kaderine razı olan aziz milletimiz yalnız ve sahipsiz olmadığını anlamıştır.

Nitekim, yaklaşık üç aylık yoğun çabalarımız karşılığını görmüş, oyunu bozulan hükümet ve işbirlikçilerinin ellerindeki bütün imkan ve kanalları kullanarak yapmaya çalıştıkları yıkıcı propaganda ve suskunluk kırılmıştır.

Başta etrafına topladığı menfaat gruplarının alkışlarıyla yol alacağını zanneden Başbakan Erdoğan ve yıkım ekipleri tam bir bozgun hali yaşamışlar ve yeniden sütre gerisine çekilmek durumunda kalmışlardır.

Türkiye bir kez daha şahit olmuştur ki, Milliyetçi Hareket Partisi'nin izin ve onay vermeyeceği hiçbir milli konu yıkım müteahhitlerinin istediği gibi sonuçlanamaz, sonuçlanamayacaktır.

Yerinde, ciddi ve doğru adımları atar ve bunu da milletimize anlatabilirse Milliyetçi Hareketin Türkiye sevdalılarını dikkate almayan hiçbir niyet karşılık bulamaz, bulamayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Hükümetin sözde "Kürt açılımı" adını verdiği süreçte ve nihayetinde **ne olacağını** bilmek elbette çok önemli ve hayatidir.

Ancak bu sürece gidebilecek bir yolculuğun **nasıl yapılacağı**nın da bilinmesi oynanacak oyunların daha baştan bozulması için çok önemli ve gereklidir.

Az önce dile getirdiğim açıklamalarımızın tamamında ve bundan sonra yapacağımız açıklamalarımızda da yıkım sürecinin nereye varacağı'nın yorumlarını yaptık ve yapmaya devam edeceğiz.

Ne var ki önlenememesi halinde yıkımla sonuçlanması kaçınılmaz olduğunu düşündüğümüz gelişmelerdeki yöntemlerin de doğru okunması ve zamanında müdahalesi en az ne olacağı kadar hayati konulardır.

Bu itibarla, hükümetin yıkım projesinde atmayı planladığı adımları, Başbakanın "**hazmettirme**" adını verdiği ama başaramadığı **psikolojik hareketi** toplumu duyarsızlaştırma, travmaya hazırlama, tepkileri söndürme ve teslim alma olarak aşamalar halinde gerçekleştirmeyi düşündüğünü ortaya koymaktadır.

Birinci aşama, yıkım paketi açılmadan önce toplumun ikna edilmesi ve işbirlikçi cephe oluşturulması için tepkilerin tartılmasına yönelik hazırlık dönemidir.

Meydanı boş zannedip milleti çaresiz görerek partimizi dikkate almadan başlattıkları teslimiyete razı etme çalışmalarının yaşandığı bu dönem içinde kamuoyu hissiyatı köreltilmek istenmiştir.

"Anaların ağlamaması, silahların susması, barışın gelmesi" gibi aldatıcı söylemler eşliğinde sürdürülen ve içeriğini bilen bulunmadığı, bu kampanyada bütün işbirlikçiler seferber olmuş ve milletimizin gözü boyanmaya çalışılmıştır.

Bu süreci gerçek bir fırsata dönüştüren ise İmralı Canisi ve Kandil kadroları olmuş ve sözde açılım paketinin içeriğini doldurma görevini üstlenerek, hükümetin doğrudan muhatabı haline gelmişlerdir.

İkinci aşama, lobiler vasıtasıyla bölücü taleplere toplumsallık, bilimsellik ve kamusal destek kazandırılması ile toplumun boyun eğeceği olgunlaşma dönemidir.

Bu dönem Milliyetçi Hareketi yaz boyunca gelişmelere aktif olarak müdahil hale geldiği ve kamuoyunu yaklaştıran tehlikeler karşısında uyandırmaya başladığı süreci içine almaktadır.

Bu dönemde, proje sahipleri geri adım atmaya başlamışlar, psikolojik taarruzdan, savunma aşamasına çekilmişlerdir.

Oynanmak istenen oyun netleşmeye başlamış, oyuncular öfkelenmiş, İmralı Canisi, AKP, Peşmerge, Kandil kadroları ve ABD'den oluşan aktörler sislerin ardından belirgin hale gelmişlerdir.

Yıkımın aktörleri bocalama geçirmişler, süreci anlatmakta zorluklar yaşamaya başlamışlardır.

Bu itibarla, milleti iknada vicdan istismarına sığınmak ve tırmandırmak zorunda kalmışlardır.

Kamuoyunu ikna için memur edilen İçişleri Bakanı marifetiyle toplantılar başlatılmış ve bu konuda Cumhurbaşkanı'nın tam bir uyum olduğuna dönük iddiasına, mesnet teşkil etmesi için devletin polis yetiştiren eğitim kurumu bile siyasi zemin olarak kullanılmıştır.

Bu aşamada açılması planlanan yıkım paketinin kapalı kalmaya devam etmesi, hazırlıkların sekteye uğradığının, işlerin planlandığı gibi gitmediğinin de işareti olmuştur.

Bu süreçte direnenler ve direnme ihtimali olanlar hakkında ön almak için ağır suçlamalarda bulunulmuş, partimizin ve partililerimizin "kanla beslendiği", "terörden nemalandığı", "şehit istismarı yaptığı" gibi alçakça ithamlar başlatılmıştır.

Yine bu kapsamda, şehit ailelerinin tepkilerini en aza indirecek, aziz evlatlarının acıları üzerinden terörü aklayacak görüşmeler yapılmıştır.

Yemekler yenilmiş, devlet ciddiyeti bile ayaklar altına alınarak, Özel Harekât Mensuplarına iftar yemeği bahane edilerek resmi ortamda muhalefeti kötileyen siyasi konuşmalar edepsizce yapılmıştır.

Bizzat Başbakan tarafından partisinin il ve ilçe kongrelerinde Türkiye'nin nasıl bir mozaik olduğu farklı kültürlerden şiirler okunarak izaha çalışılmıştır.

Ne var ki, geçmişte şehide kelle diyerek hakaret edenler, duygusal metinler üzerinden teröristlerin arkasından gözyaşı dökenler, bir hafta sonra polislerin huzurunda "şehidimin bir damla kanını 550 milletvekilliğine değişmem" diyerek tam bir şehadet istismarı sergilemekten utanmamışlardır.

Kürt açılımının eşbaşkanlığını Başbakanla paylaşan Cumhurbaşkanı tarafından yurdumuzun bir yöresinin eski adı telaffuz edilmiş, Başbakan yardımcısı tarafından istismar inanç alanına da kaymış, İslami selamlaşma ve

şükretmenin yöre diliyle söylemenin erdeminden iftiharla bahsedilmiştir.

Hükümet ve işbirlikçileri cephesinde bunlar olurken, etkisiz ve çaresiz kalan adli kurumların gözü önünde azan bölücülük meydanlarda toplanmaya başlamıştır.

Ayrılma tehditlerinin yapıldığı, kanlı örgüt temsilcilerinin resmi geçit yaptığı bölücülüğün "serhıldan" dediği kalkışma provaları kamuoyunun gözü önünde cereyan etmiştir.

Partimizin çıkışları netleşince, başta her dilediklerini kolaylıkla yapabileceklerini vehmedenler gelişmeler terse dönünce kendilerini anlatmaktan vazgeçerek;

- Öfke ve panik hali ile bizleri suçlama yarışına girmişler,
- Koalisyon hükümeti dönemimizi çarpıtarak kamuoyunu aldatmaya çalışmışlar,
- Ardından yıkım projesinin adını değiştirmişler,
- Bedel ödemekten söz etmeye başlamışlar,
- Acıların bitmesinde ne kötülük var denilerek savunmaya geçmişler,
- Projenin, sevgi ve kardeşlik açılımı olduğunun ısrarlarını artırmışlar,
- Sonuna kadar gideceklerini inandırma arayışına girmişler,
- Sözde sanatçı denilenlerin desteğine muhtaç hale gelmişlerdir.

Hükümet bir yandan bu söylemleri ile işbirlikçi cepheyi dağılmaktan kurtarmak için bunları yaparken diğer taraftan da kendisi vatandaşın anlatamamanın sıkıntılarını da yaşamaya başlamıştır.

Bu süreci de yıkım açısından en iyi değerlendiren yine siyasal bölücüler ve İmralı Canisi olmuş, hükümetin açılımı PKK ile AKP arasında kıyasıya rekabetin doğmasına yol açmıştır.

Yıkım sürecinde bir üst aşamaya geçemeyeceğini fark eden hükümet bu dönemde geri adımlar atmaya başlamış ve yeni bir psikolojik yol haritası için hazırlıklar başlatmıştır.

Bu noktada, kendi değerlerini ve varlığını savunacak yüksek bir ses arayan milletimiz Milliyetçi Hareketin duruşu ile özgüven kazanmaya başlamıştır.

Bu doğruluş, yıkım projesinde rol aldığından kuşku duyduğu temel kurumların süreçteki yerini sorgulamasını da sağlamış, hükümet ve işbirlikçileri yıkım heyecanlarını ve dayanışmalarını şimdilik kaybetmişlerdir.

Bu ikinci aşamada, hükümet bilindik oynak tavrını burada da göstererek; geri adım atmış, girişimler de tutmayıp, millet tuzağa düşmeyince;

- Yeniden tek bayrak, tek millet, tek vatan, tek devlet kavramlarına sığınmış,
- Üniter devleti savunmaya geçmiş,
- Akıllarına aniden "Türkiye'nin tamamı olmadıkları" gelmiş ve,
- Herkesi sözde çözümün parçası olmaya çağırmışlardır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bizim için hükümetin yıkım projesinde sürdürdüğü psikolojik adımları ikinci aşamada durdurmak ve geri adıma zorlamak çok önemliydi.

Bunu şimdilik başarmak başta siz değerli arkadaşlarım olmak üzere bütün partimensuplarımızın elbirliği ve katkısı ile mümkün olmuştur. Hepinize teşekkür ediyorum.

Ancak biliniz ki, ülkemizi yıkıma götürmek isteyenler asla boş durmayacak, yeni yol ve yöntemler arayarak fırsatları ve boşlukları değerlendirmek isteyeceklerdir.

Gevşemeye ve zaaf göstermeye asla yer yoktur.

Zira, ikinci aşamasında durdurduğumuz sürecin gerçeklemeyen **üçüncü aşaması**, yoğun bir propaganda kampanyası ile sürece direnecek bütün milli unsurların baskı altına alınacağı ve toplumsal bölünme kaygılarının fütursuzlaşacağı çözümlenme dönemidir.

Dördüncü aşama ise bütün bölücü taleplerin hiçbir direnç göstermeden önünü açmaya yönelik olarak anayasal kılıf ve güvence altına alınacağı yıkımla sonuçlanacak vahim neticeyi işaret etmektedir.

Bizim özellikle son aylarda etkin ve yüksek sesle yaptığımız çıkışların ve gösterdiğimiz tepkilerin nedeni de bu dört aşamalı kampanyanın ilk aşamalarında durdurulmasına yönelik hassasiyetimizde aranmalıdır.

Partimizin zamanında müdahalesi ile hükümetin yıkım projesinin psikolojik ayağı başlamak üzereyken durdurulmuş, muhataplarında öfke, kaygı ve gevşemeye neden olmuştur.

Oyunun bozulmuş olmasının muhataplarını yeni arayışlara ve yöntemlere iteceği anlaşılmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın ABD'de yaptığı konuşmada yıkım projesinin "hazmettiren hazmettiren" ilerleyeceğini söylemesi bu arayışların özetidir.

Bu sıkıntılı tavırlar, toplumu yıkıma hazırlamaya yönelik yol haritasında az önce özetini sunduğum duruşumuzun, tepkilerimizin, görüşlerimizin derhal sonuç verdiğinin işaretidir.

Nitekim çıkışlarımızın ardından yüksek ve cesur bir ses arayan kamuoyunun tavrı değişmiş ve yıkım sürecini savunanların sıkıntıları artmıştır.

Bu itibarla, hükümetin yıkım sürecinde özellikle partimize yönelik işbirliği, çağrı, ilişki, görüşme, bilgilendirme, buluşma, maskesi altında kurulmak istenen temasların maksadını bu gelişmelerin ve hazırlıkların seyrinde aramak gerekmektedir.

Stratejik niyetlerinin değiştiğine dair hiçbir emare bulunmayan hükümetin sözde açılımının maruz kaldığı taktik dalgalanmayı aşmak için tek başına direnen Milliyetçi Hareket Partisi'ni sürece dahil etme kurnazlığı bütün berraklığı ile ortaya çıkmıştır.

Bizim sürecin başından beri yıkım projesinin sahipleri ile ilişki kurmaktan, bir arada görünmekten, birlikte hareket ediyormuş gibi izlenim vermekten, sanki mutabıkımız veya göz yumuyormuşuz gibi kanaat uyandırmaktan ısrarlı kaçışımızın nedeni de burada aranmalıdır.

Cumhurbaşkanı'nın görülmemiş uyum var diyerek toptancı bir anlayışla devlet kurumlarının yıkıma onay verdiklerini açıklaması gibi, hükümet de yine aynı yöntemi kullanarak partimizi de lobi çalışmalarının toptancı unsuru haline getirmesi bu yolla önlemiştir.

Çözüm ortağı olmamız yönünde kurduğu tuzakları bozan, çıkışlarımızla kapattığımız bütün görüşme ve temas noktalarını aşmak için, AKP'nin Meclis zemininde kapalı bir oturum yapmaktan başka bir çaresinin kalmadığı anlaşılmaktadır.

Biz bu konuda da hamlemizi yapmış ve milletimizden saklayacak bir şeyimizin olmadığını, herkesin ne söyleyeceği varsa açıkça söylemesi gerektiğini belirterek, şayet kapalı oturumda ısrar edilecekse yapılacak görüşmeleri kamuoyu ile paylaşacağımızı ilan ettik.

Bugüne kadar yaşanan gelişmeler, siyasi hareketimizi tabela partisi olmakla küçümseyen, yavru muhalefet diyerek tahkire yeltenenlerin hizaya geldikleri, Milliyetçi Hareketin yerini ve gücünü gördükleri gerçek bir siyasi ders anlamı taşımıştır.

Bizimle yıkım projesini görüşmek konusunda ısrarcı olanlara, dün ne düşünüyor ve nasıl yaklaşıyorsak, bugün de aynı duruşumuzu ve ilkemizi sürdürüyor ve bunun sonuna kadar devam ettireceğimizi buradan açıklıyorum.

Hiçbir anlayış, gelişme veya beyhude davet çağrıları bu duruşumuzu bozmaya yetmeyecek ve partimizi çözüm adı altında Türkiye'nin önüne konulan dayatmalara rıza göstermemizi sağlamayacaktır.

Çünkü biz biliyoruz ki, Milliyetçi Hareket Partisi, kafaların ve gönüllerin karıştırılmak istendiği puslu ortamda milletin yegâne dayanağı ve güvencesi, ayakta duran moral değerlerin ve inancın son kalesidir.

Üzerimizde oynanmak istenen oyunun da nedeni budur.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

AKP zihniyetinin değerlerin istismarı, vicdanların sömürsü üzerine yaptığı siyaset anlayışı hepinizin malumudur.

Özellikle son zamanlarda bunlara, kavramların çarpıtılması ile oluşturulan bulanık ortamda yaşatılmak istenen kafa karışıklığı da eklenmiştir.

Fırsat, çözüm, çare, demokratik hak, milli birlik, milliyetçilik, millet, Osmanlı barışı gibi kavramlar AKP ağzında dumura uğratılmış, tamamen zıt manaları çağrıştıran içi boşaltılmış kavramlar haline getirilmiştir.

Fırsat, adı üstünde, gündelik hayatta kullandığımız anlamıyla zamanında istifade edemememiz halinde maddi ve manevi yararından mahrum kalacağımız imkân ve ortamlara verdiğimiz tanımdır.

Ve üstelik fırsat hiçbir zaman yavaş gelmez ve ağır aksak geçmez. Bilindiği gibi fırsat ile kaçmak arasında doğrudan ilişki vardır. Yani fırsat yakalanamaz ise mutlaka kaçır.

Bu yaklaşımın ışığında hükümetin fırsat adını verdiği kendi tanımıyla sözde “Kürt açılımı” için yakalanan fırsat nedir, yakalanamaması halinde kaçacak olan fırsat hangisidir?

Eğer fırsat gerçekten anaların ağlamaması ve terörün son bulması ise hükümet bu tarihi fırsatı 2002 yılında elinde bulmuş ancak yaptığı yanlışlar ve girdiği küresel angajmanlarla o devirde kaçırmıştır.

Ancak Başbakan'ın son açıklamaları bu fırsatın bilerek ve istenerek reddedildiğini ortaya koyması açısından son derece vahim ve mutlaka hesabının sorulması gereken ihmal ve kasıtları taşıdığını ortaya koymuştur.

Başbakan'ın geçen ayki ulusa sesleniş konuşmasında “yedi yıldır sözde Kürt açılımı için hazırladıklarını” söylemiş olması bunun ipuçlarını vermiş, aslında ülkemizi nereye götürmek istediklerini bildiklerinin, nasıl yapmak istediklerine karar veremediklerinin kendi ağzıyla itirafı olmuştur.

Bugün analar ağlamasını diyerek vicdan sömürüsü ve istismarını yapanlara bundan yedi yıl önce iktidar oldukları 2002 senesinde terör örgütü küçülerek Irak'a sığındığında ve analar ağlamadığında niçin tedbir almadıklarını, neden terör örgütünü yok etmediklerini sormak ve sorgulamak lazımdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Az önce izaha çalıştığım stratejik aşamalar gereği Başbakan Erdoğan'ın kafasında veya kasasında bulunan ve kendi tabirleriyle sözde “Kürt açılımı” denilen çözüm veya açılım paketi henüz açıklanmamıştır.

Elbette ki bu çekingenliğin arkasında, kamuoyunun hazırlanmasındaki yetersizlik, partimizin tepkisi, milletin uyanışı, siyasi gelecek kaygıları, cephenin oluşturulamaması, yığınağın tamamlanamaması gibi etkenler vardır.

Bu açıdan paketin içeriğinin tamamını bilmemiz ve bu paket üzerinden yorum yapmamız şimdilik mümkün değildir.

Buna karşılık, yaptığımız açıklamalarımızda işaret ettiğimiz derin kaygılar bir vehmin ve varsayımın sonucu da değildir.

Zira Adalet ve Kalkınma Partisi ve onun kökenlerinin dayandığı zihniyetin terör, bölücülük, millet mefhumu, milliyetçilik, devlet kavramı, kurucu değerler gibi konulardaki temel görüşleri zaten bilinmektedir.

Bu açıdan bildiklerimizden ve yaşadıklarımızdan yola çıkarak Adalet ve Kalkınma Partisi'nin ülkemizin geleceği ve milli meselelerimiz karşısında neler yapmayı düşündüğünü söylemek mümkün olacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın terör ve bölücülük konularında hangi hissiyata sahip olduğunu, meseleye hangi zaviyeden baktığını gösteren, en önemli o belge İstanbul İl başkanlığını yaptığı dönemde, parti için hazırlattığı ve imzasını koyduğu 1991 yılı raporudur.

Bugün yapılanların alt yapısının o günlerden atıldığı ve hala sahiplenildiği ortadadır.

Bu raporda yer alan sonuç ve talepler, metinde tanımlandığı şekliyle özet olarak tekrarlanırsa;

- Kürt kimliğinin kabul edilmesi,
- Kültürel hakların tanınması,
- Resmi denilen ideolojinin sorgulanması,
- Kürt kültürünün geliştirilmesi için engelleyici tüm yasaların kaldırılması,
- Kürtlerin yaşadığı bölgelerde Kürtçe'nin öğrenilmesi ve öğretilmesi için yasal imkânların hazırlanması,
- Ana dilde eğitim hakkının verilmesi,
- Bu hakların Türkiye'de yaşayan diğer halklara da tanınması,
- Irkçı, asimilasyoncu ve baskıcı olmayan yeni bir hukuk devleti anlayışının ön plana çıkartılması, konuları dikkat çekicidir.

Bu konuların zamanında öylesine hazırlanmış ve söylenmiş arızı tespitler olmadığı, bugün AKP siyaseti halinde gelmiş olduğu ve Başbakan tarafından savunulmaya devam edildiği görülmektedir.

Anlaşılan odurki, Başbakan Erdoğan 1991 yılında terörü yok sayan ve kanlı eylemleri bir kimlik ve kültür talebi gibi algılayan zihniyetini 18 yıl muhafaza etmiş ve yönetime geldiğinde gerçekleştirmek için fırsat kollamıştır.

Nitekim bugün benzer talepler olarak resmi ve gayri resmi ağızlardan fısıldanan ve konuşulan yukarıdaki taleplerin bir kısmı 2005 yılında Başbakan'ın Diyarbakır konuşmasında da yer almıştır.

Yine aynı şekilde, dar bir kavim körlüğü ile baktığı millet kavramına karşı ülkemizde 36 olduğunu iddia ettiği kimlikleri her konuşmada teker teker saydığı da bilinmektedir.

Geçtiğimiz baharda sarfettiği “Farklı etnik kimlikte olanlar ülkemizden kovuldu. Bu aslında faşizan bir yaklaşımın neticesiydi.” şeklindeki görüşleri ile “Ne mutlu Türküm diyene” ifadelerinin silinme çabalarını da yine 1991’de ırkçı ve asimilasyoncu olduğunu iddia ettiği devlet yapımızın eleştirisinin devamı olduğu anlaşılmaktadır.

Cumhurbaşkanı’nın yerel yerleşimlerin eski adlarını diriltmesinin, başka dillerle vatandaşın selamlanmasının, Türkçedışındaki dillerle yayını için devlet yayını kuruluşunun kullanılmasının da bu raporda yer alan sözde kültürel hakların tanınması talepleri ile örtüştüğü aşikârdır.

Artık hükümetin emir kulu haline gelmiş bulunan ve tamamen siyasallaşan YÖK’ün şimdilik daha fazlasına cesaret edemeyip “Yaşayan Diller Enstitüsü” adıyla açmaya çalıştığı sözde bilimsel kurumun ise 1991 raporunda yer alan “Kürt kültürünün geliştirilmesi için engelleyici tüm yasaların kaldırılması” kapsamında değerlendirilmesi yerinde olacaktır.

Ve dikkat edilirse bu rapordaki bütün emellerin örtülebileceği “analar ağlamasın, gözyaşları akmasın ve şehitler son bulsun” gibi kılıflar henüz o dönemde icat edilmemiştir.

Başta Başbakan Erdoğan olmak üzere, partilileri, danışmanları, yandaş yazar ve çevreleri, fikir adamları genel olarak değerlendirildiğinde gerek geçmiş yıllarda söylenenler ve yapılmak istenenler ile gerek bugün fısıldananlar ve yapılması düşünülenlerin aynı kapıya çıktığı ortadadır.

Ve bütün bu tedbir, teklif, çözüm adı altındaki yaklaşımların, PKK'nın silahlı mücadelesi hariç tutulursa önemli bir bölümünün PKK'nın siyasi projeleri ile örtüştüğü, PKK taleplerine benzeştiği görülecektir.

Nitekim, AKP önerileri ile PKK programları arasındaki yakınlık son dönemde iyice belirgin hale gelmiştir.

Bebek katili'nin sürece doğrudan girerek paravanların inmeye başladığı yeni dönem içinde de görülen odur ki, Başbakan Erdoğan ile İmralı Canisi yine ortak noktalarda buluşmuşlar ve örtüşen taleplerin peşinde koşmaya başlamışlardır.

Hala ikna olamamışlar var ise yalnızca vereceğimiz şu örnekler PKK-AKP arasındaki benzerliğe dikkatinizi çekmeye yetecektir.

1978 yılında PKK'nın hazırladığı "Kürdistan Devriminin yolu-Manifesto" denilen temel broşürde ve 1995 yılındaki PKK parti programında sözde "**Türk sömürgeciliğinin hakimiyetine son vermek**" iddiası yer almıştır.

1991 Erdoğan Raporunda ise "**Türkiye`de 75 yıldan beridir resmi ideolojinin Kürt meselesinde inkârcı, asimilasyoncu, baskıcı davranışının sorgulanması**" istenmektedir. PKK ve Erdoğan Raporu arasındaki şaşırtıcı benzeşme ortadadır.

Yine sözde PKK parti programı denen dökümanda yer alan **“sömürgeci eğitim ve kültür kurumları yerine ulusal eğitim ve kültür kurumları oluşturulacaktır.”** **“Kürtçe lehçelerden birinin, ulusal dil haline gelmesi teşvik edilecektir.”** şeklindeki ihanet fikirleri ile 1991 raporundaki **“Kürt kimliğinin kabul edilmesi ve Kültürel hakların tanınması”** teklifi aynı sonucun başka bir ifadesidir.

Ve 1990 tarihinde Lübnan'da gerçekleştirilen PKK II. Konferansında yer alan **“Kültürel faaliyetler ve Kürtçe'nin geliştirilmesi konusunda çalışmalar başlatılması”** yönünde Bölücübaşı şehirdeki uzantılarına direktif vermiştir.

Aynı doğrultuda terörle sonuç alamayacağını anlayarak siyasallaşmaya yönelik PKK'nın 15 Kasım 2001'de “ulusal” diyerek yaptığı 6. Konferans'taki **“sivil itaatsizlik”** adı verilen isyan aşamalarından birinin de “ana dilde eğitim”e yönelik kampanya olduğu bilinmektedir.

Ne tesadüftür ki, Başbakan'ın 1991 raporundaki **“ana dilde eğitim”** isteği ve **“Kürtlerin yaşadığı bölgelerde Kürtçe'nin öğrenilmesi ve öğretilmesi için yasal imkânların hazırlanması”** önerisi PKK kararlarının benzeridir.

Yine bu kapsamda, 2000 yılının Şubat ayında sözde 7. Kongresini yapan PKK'nın, İmralı'da davası devam eden Bebek katili'nin yeni dönem için önerdiği **“Demokratik Cumhuriyet ve Barış projesi”** ile hükümetin sözde **“Kürt açılımı”** adını verip sonradan **“demokratik açılım”** daha sonra **“milli birlik projesi”** dedikleri **“yıkım”** kavramının uyuşması dikkat çekicidir.

Nitekim bu kongrede yer alan PKK'nın **"Kürtçenin üniversitelerde seçmeli dersler arasına girmesi"** isteği ile hükümet destekli YÖK'ün üniversitelerde etnik dillere yer verme çabaları, aralarındaki fikri işbirliğini ele vermektedir.

Özellikle İmralı Canisi'nin yakalanışından itibaren terörü siyasal emellerinin yedeğine alan ve ihtiyatta bekleten PKK'nın yeni hedefinin hükümetin zaaflarından istifade ile toplumsallaşma olduğu bilinmektedir.

Bu istikamette olmak üzere, 2001 yılının Ocak ayında Paris'te yapılan PKK'nın siyasal yöneliş toplantısında Türkiye'yi de aşan cüretle sözde **"Kürdistan halkının yaşadığı tüm ülkelerdeki siyasal ve toplumsal yaşama kendi kimliği ile yasal olarak katılması için mücadele edileceği"** kararlaştırılmış ve en önemlisi olarak **"yasallaşmanın"** sağlanması hedeflenmiştir.

1991 Erdoğan Raporunda **"Kürt kültürünün geliştirilmesi için engelleyici tüm yasaların kaldırılması"** olarak gördüğümüz PKK ile örtüşen talep şimdilerde Başbakan'ın ve hükümetinin Anayasa değişikliği arayışları ve uygun zamanı kollama gayretleri ile PKK istekleri arasındaki irtibatın eskilere kadar dayandığını da göstermektedir.

Bilineceği gibi terör örgütü cinayetlerini maskeleyip kendisini aklayabilmek için 2002 Nisanında yaptığı sözde 8. Kongre ile KADEK adı almıştır. Bu ihanet toplantısında da öncekiler gibi yıkım ve ayaklanma, kan ve gözyaşı getirecek tartışmalar yapılmıştır.

Ancak en önemlisi Türkiye Cumhuriyeti'nin sözde "imha ve inkâr politikalarından vaz geçirilmesi" "Kürt kimliğinin anayasal güvenceye kavuşturulması" yönündeki karar ve taleplerdir.

Bugün PKK taleplerinin tamamını toplumun tepkilerine göre aşamalar halinde kabule yanaşan AKP zihniyetinin aradan geçen yedi uzun yılda bölücülüğe nasıl kucak açtığı ve Anayasada nasıl değişiklikler aradığı gün gibi ortadadır.

Ve daha da önemlisi bu birbirinden ayrı gibi görünen zihniyetlerin nasıl aynı kaynaktan beslendiklerini ve dar bir ırkçı kadronun siyasal İslamcılığı nasıl kullandığını ortaya koymaktadır.

Unutmayalım ki, Sevr'de yarım kalmış emellerin uzantısı olan PKK silahlı saldırılarla devletten parça kopartmayı hedefliyordu.

Bunun imkânları azalınca "demokrasi" adını verdiği kendince bir yöntemle, şimdi milleti kopartmak istemektedir.

Ve bu konuda dışta küresel gelişmeler ve içte hükümet aynı yönde çalışmalarla süreci desteklemektedir.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Sözde açılım tartışmalarının yoğun olarak yaşanmaya başladığı son dört ayda işler hükümetin istediği yönde ilerlemeyince nasıl geri adım attığını, hangi sloganlara sığınmak durumunda kaldığını açıklamıştım.

Bu konuda partimizin kamuoyunu uyandıran çıkışları hükümeti yeni arayışlara itmiştir.

Bunlardan biri de partimize yönelik olarak **“çözüm için düşündüklerimizin”** açıklanmasına yönelik çağrılardır.

“Elini taşın altına koyma” önerisi ile birlikte servis yapılan bizim “çözüm paketimizin ne olduğuna dair” sorular da tıpkı bizimle bir kez olsun görüşme ortamı arayan toptancı anlayışın bir tuzağıdır.

Milliyetçi Hareketin Türkiye'nin bütün meselelerine yönelik görüş ve önerilerini bugüne kadar hiç dikkate almayanların aniden partimizin hükümetin yarattığı gündem üzerinde görüşümüzü merak etmiş olması dikkat çekicidir.

Bizim terörle mücadeleyi nasıl yapacağımıza, milletimizin kardeşliğini nasıl sağlayacağımıza dair fikirlerimiz ve önerilerimiz elbette vardır ve geride kalan kırılmayan çizgimizin sayfalarında rahatlıkla bulunabilir. Hepsi belgelidir.

Ve üstelik bizim görüşlerimiz günübirlik gelişmeleri magazin haberi haline getiren sığ ve yüzeysel konuşmalar değil, stratejik derinliği olan, ayrıntılı tahlillere dayanan kalıcı ve köklü arayışların neticesidir.

Elbette ki, siyasi hareketlerin toplum ve siyaset zemini üzerindeki varlıkları ve ağırlıkları, sahip oldukları fikirleri, programları, sorunları tespit etme ve çözme becerileri ile doğrudan ilişkilidir.

Ne var ki gizlisi saklısı olmayan, özü sözü bir, tavır ve düşüncesi bilinen bir siyasi hareketin, yeri geldiğinde konuşması ve mücadelesi kadar, yeri geldiğinde yalnızca “duruş” göstermesi bile başlı başına bir siyaset imtiyazıdır.

Başkalarının boş konuşarak fikirleri artık sakız haline getirdiği, ithamların zıvanadan çıktığı, ihanetin fren tutmadığı sulandırılmış bir ortamda Milliyetçi Hareketin ve mensuplarının fikirlerini bu keşmekeşte değersizleştirmesi asla düşünülemez.

Bu itibarla, sıkıştığı yerden çare arayan Başbakan için de, kurtuluş arayan İmralı Canisi ve Kandil Kadroları için de yalnızca duruşumuz yeterli olacaktır ve olmaktadır. Rahatsızlıklar bundandır.

Soruyorum sizlere, hükümetin ne yapacağını kendi ağızlarından duyanınız var mıdır?

İçeriği sır gibi saklanan sözde çözüm paketi hakkında bilgi sahibi olanınız var mıdır?

Sanki kendileri ne istediklerini açıklamışlar gibi bizim ne düşündüğümüzü sorgulayan ve nasıl çözeceğimize yönelik çağrılar ve baskı arayışlarının arkasındaki oyunu okuyoruz.

İnce hesaplarla kendi fikirlerini saklı tutmaya çalışanların, bizi açılıma ortak etme çalışmalarındaki tuzakların farkındayız ve şimdilik duruşumuzu göstermeyi yeterli görüyoruz.

Muhterem Arkadaşlarım,

Hükümetin ve Başbakan Erdoğan'ın terör sorununa bakışında, sözde çözüm arayışlarında en büyük yanılması nereden ve hangi kaynaktan sahip olduğunu bilmediğimiz özürlü millet algısı ve hiçbir dayanağı olmayan milliyetçilik anlayışındadır.

Milleti tarihin saikiyle tesadüfen bir araya gelmiş insan topluluklarının ortaklığı zanneden bu iptidai bakış, devlet, millet, ülke, tarih, demokrasi, özgürlük, insan ve siyaset gibi hayatın bütün alanlarındaki yorum ve bakışın da temelini teşkil etmektedir.

Millet kavramını kendi değerler sisteminde olması gereken yere oturttuğu vakit başbakan ve zihniyetinin dünyaya ve olaylara bakışı da değişecektir.

Ancak, yaşadığımız hadiseler ve şahit olduğumuz düşünceler, bu zihniyetin millete bakışındaki ön yargıları ortadan kaldırmayacağı yönündedir.

Bunda, paylaştığı ideolojinin Cumhuriyetimizi anti tezi gibi gören intikamcı ve reddedici görüşlerinin katkıları olduğu kuşkusuzdur.

Ancak bir o kadar da, millet kavramından tiksinişini gerektirecek kadar ağır bir özel travma geçirmiş olması veya Türk milletine mensubiyet duymasını engelleyen özel bir geçmişinin bulunması düşünülmelidir.

Nitekim az önce maddeler halinde bir kısmını dile getirdiğim 1991 raporunda da görüleceği gibi milleti birleştirici değil baskıcı telakki ederek her kimliği ve

kültüre saygı adı altında özerklik ve özgürlük verilmesi, üzerlerindeki “baskı ve inkârın” kaldırılması olarak değerlendirilmektedir.

Bu yaklaşım, yıllar içinde değişik şekillerle de ifade edilmeye devam edilmiş, farklılıkların zenginlik olduğu gibi masum tespitlerden, herkesin “kendi etnik kimliği ile övünç duyması” gibi tahrik edici beyanlara kadar her konuşmasında yer almaya başlamıştır.

Artık Başbakanın ağzında tekerleme haline gelerek milletimizi meydana getiren alt kültürlerin teker teker sayılması dünyada emsali görülmemiş bir zihniyet çürümüşlüğüne ve tahriklerde ısrarın nesli tükenmiş bir numunesi olmuştur.

Millet olmanın anlamından habersiz ırkçı ve etnisite temelli bu geri anlayışın izlerini bu zihniyet sahiplerinin Osmanlı İmparatorluğuna bakışında da görmek ve hatta düşüncelerinin temeli olduğunu söylemek mümkündür.

Başbakan ve arkadaşlarının da içinde yer aldığı anlayışa göre, Osmanlı İmparatorluğu birbiri ile iç içe değil ama yan yana var olan etnisitelerin sonsuz serbestlik içinde yaşadıkları kimliksiz bir devletin adıdır.

Bu anlayışa göre yüzyıllar süren hükümlerlik bu sınırsız hoşgörü ile sağlanmış, asırlarca yaşayabilmenin sırrı kimliklere sağlanan serbestlikle oluşmuştur. Onlara göre büyüklüğünün temeli buradadır.

Doğrudur, aziz ceddimiz asırlarca yönetimleri altına aldıkları toplumları barış ve huzur içerisinde yönetme becerisini göstermişlerdir. Onların bu yönleriyle elbette ki övünüyoruz.

Amamükemmel denecek yönetim iradesini tamamıyla tersten okuyarak, alt kimliklerin tahriki zanneden gafillerin günümüzdeki imparatorluk çağrışımları ve çürük yönetim algıları, ülkemizi, değil asırlarca yaşatmaya, yüzyılı bile çıkarmaya korkarım ki yetmeyecektir.

Bu nedenle, yanlış yoldakilere ışık tutacak olan, ecdadımızın büyüklüğünün sürekli dile getirilmesinden ziyade tarihin doğru tahlil edilmesinden geçecektir.

Unutmayalım ki; altı asır süren bir imparatorluğun mevcudiyetindeki sır,

- Farklılıkları kaşıyan değil birleştiren,
- Ayrılıkları kışkırtan değil kucaklayan,
- Kimlikleri tahrik eden değil millet kimliğinde buluşturan,
- Dirliğı ve düzeni bozmak isteyene ise dersini veren yönetim anlayışıdır.

Birbiriyle kavgalı Türk boylarını ve oymaklarını sıkıştıkları dar bir asabiyetten üste doğru yükselterek Türk milleti kimliğinde bütünleştiren de Osmanlı şuuru ve ruhudur.

Ceddimiz, milli kimliğin şekillendiğı ve yoğrulduğı asırlar içinde bu yolla milletimizi yüzyıllarca her türlü tahribattan kurtarmış ve bugünkü varlığımızın köklü zeminini hazırlamıştır.

Üç kıtaya yayılan hükümranlığın sırrı da bu milletleşme hali ve şuurunda aranmalıdır.

Yoksa iddia olunduğu ve zannedildiği gibi Osmanlı Devleti kimlik oluşturamamış, tesadüfen bir araya gelmiş alt kültürlerin, dağınık ve sorumsuz idare merkezi değildir.

Aksine, tarihin derinliklerinden gelen Türk devlet ve yönetim geleneğinin tipik ve zirveye yükselmiş bir devamıdır ve son tahlilde bir Türk devletidir.

Bu yüzdendir ki, Sultan Abdülhamit "akrabalarım" dediği Karakeçili Türkmenlerinin kendisini her sene ziyaretini bir protokole bağlamıştır.

Bu nedenedir ki en güvendiği bu insanlara muhafız teşkilatını emanet etmiş, Ertuğrul alaylarını bunlarla kurmuş ve bu güvenilirliklerinden dolayı da beşeri kaynağını mesela Potamya'ya değil ama Söğüt'e bağlamıştır.

Asırlarca süren hükümranlığının dayandığı asli millet unsurları vardır ve bu beşeri zenginlik ve devamlılık fetihlerin de hakimiyetin de vazgeçilmez kaynağı olmuştur.

Osmanlı, AKP zihniyetinin olmasını arzuladığı gibi her görüşe sonsuz kucak ačan, her tahribe sıcak bakan ilkesiz ve omurgasız bir devlet değildir. Koyduđu kurallara uyması şartıyla yönettiği tebası vardır.

Müsamaha ile milli beka; serbestlikle başkaldırma; özgürlükle ayrışma arasında hassas dengeleri gözetmiş ve gerektiğinde gücünü göstermiştir.

Bürokraside, idarede kullandığı ve merkezinde Türkçe'nin bulunduğu bir resmi yazışma dili ve münasebetler ağı vardır.

Ve bütün devletler gibi yönettikleri toplumlar üzerinde bu esaslara rıza göstermesi kaydıyla kucaklayıcı hoşgörüsü vardır.

Devletin devamlılığına, milletin bölünmesine, yönetimin zayıflamasına yol açacak bütün gelişmeler karşısında neler yaptığının ve nasıl mücadele verdiğinin ibret sayfaları son iki yüzyıllık tarihin içinde görülebilir.

Kimlik arayışlarının ve farklılıklarının ortaya çıkması ve tahriki ile koca Cihan Devleti'nin nasıl bir küçülme ve geri dönüş yaşadığı ve sonunda asli unsur olan Türk milletine ve coğrafyasına döndüğü bilinmektedir.

Bu itibarla, bu büyük Türk devletini milletsiz ve ülküsüz bir devlet nizamı ve bu devlette yaşayanları da kimliksiz ve şuarsuz insan yığınları zannedenlerin bugün bin yılda oluşan milli varlığımızı geri döndürecek çabalarını bir kez daha gözden geçirmeleri hayırlarına olacaktır.

İçinde bulunduğumuz süreçte, farklılıkların kaşınarak ayrılıkların gerekçesi haline getirilmesi, bunun da demokrasi adı altında yapılması, bize bu coğrafyayı yurt olarak miras bırakan atalarımızın aziz hatıralarına ve yönetim mirasına en büyük saygısızlık olacaktır.

Bu itibarla, Türk milletini, öz vatanında etnik bir topluluk haline indirgeyip kavmiyetçi körlükten kurtulamayanların, Türkmen ruhunun beylikten imparatorluğa götüren kucaklayıcı milli siyasetini anlaması da mümkün değildir.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Hepinizin hatırlayacağı gibi Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 23. dönemdeki ilk oturumunda ülkemizde açılmasını düşündüğümüz yeni bir sayfa için bölücülükle yakın temasını bilmemize rağmen Meclise kadar gelebilmiş millet temsilcilerine elimizi uzatmıştık.

Bu konuda yaptığımız çağrının ve jestin eleştirilere neden olacağını ve hatta hakkımızda tartışmalar başlatılacağını da biliyorduk.

Yine bu kapsamda bildiğiniz gibi Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Ulus'taki ilk binasındaki törende ilk Meclisin ruhunu öğrenmeleri için bu yörenin bir milletvekilini başka anlamlar çıkartılacağını bilerek yanımızdaki koltuğa davet etmiştik.

Kısaca diyebiliriz ki, en aykırı fikirlerin sahipleri ile bile temas kurmaktan asla geri durmadık.

Bizim çağrımız, ilk meclisimizde anlamını bulduğu gibi milli devlet ve üniter yapı içinde yer almaları ve saygı göstermeleri kaydı şartıyla kardeşliğe çağrıydı.

Geride kalan yılların ağır vebalinden kurtulmaları ve milletimizin geleceği için yeni bir sayfa açmaları için, milli kimliğe ve milli bekaya katkı adına anlamasını bilenlere çok hassas bir davet niteliğindedir.

Bu açıdan hiç kimse bize kardeşlik ve kucaklaşma için adım atmadığımızdan söz edemez.

Hiç kimse Milliyetçi Hareketin milletimizin tamamını kucaklamak istemediği gibi ithamlarda bulunamaz.

Milletimizin değerlerine ve birliğine, Cumhuriyetimizin varlığına saygıyı esas alan herkesle görüşmeye hazır olduğumuzu geride kalan yıllarda yeterince ispat ettik.

Bu açıdan, ülkemizin dirliği ve düzenini, milletimizin birliğini bozacak niyetlerini paylaşmak için randevu talep edilmesi veya el uzatılması beyhude bir çaba olacaktır.

Ve unutulmasın ki uzatanın eli hep havada kalacaktır.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Açılmadiverilensürecinönemligündembaşlıklarından birisi ana dillerin kamusal alanlara girmesine yönelik girişimlerdir.

Kuşkusuz ki dil bir topluluğun dünyayı ve olayları algılama penceresidir.

Bir dil vasıtasıyla çevremizde olup bitenleri yorumlama ve çözmek yeteneği kazanabiliriz.

Ve elbette ki dil ile çevremizdeki insanlarla anlaşır ve aynı duyguları aynı lisan ile ifade ederiz.

Bu açıdan ortak duyusu, düşünüş, davranış ve eserlerimizin vazgeçilmez vasıtası kullandığımız ortak dildir.

Ve dil milli kimliğin omurgasıdır. Millete mensubiyetin temel direğidir.

Şayet dil, kültür dediğimiz bu ortak ilişkiler ağından çıkartılırsa veya tahrip edilirse, toplumdaki ortak alanların azalmaya başlaması, müşterek yapının çözülmesi kaçınılmaz olacaktır.

Zira ortak duyuş ve düşünüşün temel unsuru olan dili ortadan kaldırdığınızda, o dilin ürettiği bütün sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel yapının yıkılması mukadder hale gelecektir.

Son zamanlarda yaşamaya başladığımız, ülkemizdeki farklı toplulukların dil, lehçe ve şivelerine yönelik sözde demokratik açılım arayışlarını da bu kapsamda ele almak gerekmektedir.

Millet olma halinin mayası dildir ve bu dil bizim için asırları aşıp gelen Türkçemizdir.

Bu maya çürütülürse bizi bir kimlik olarak ayakta tutan değerlerin devamı asla mümkün olamayacaktır.

Ta asırlar öncesinde Orhun'da taşa kazınmış lisan, çağları aşıp gelen milli kimliğin silinmez hatıraları ve belgeleridir. Ne kadar iftihar etsek azdır.

Bizleri tarihin acımasız tahribatından kurtaran, bin bir badirelerle dolu insanlığın kavga, savaş gibi yıkımlarından sıyrılarak bugün var eden ana değerimizin adı Türkçe' dir.

Düşüncemiz odur ki, Türkçenin olmadığını varsaydığımız bir geçmişte, ne bugün adımıza Türk milleti denebilirdi, ne de ülkemizin adı Türkiye olabilirdi.

Ve eğer dile ortak koşmaya izin verilirse, devlete de ortak koşmak durumunda kalınacaktır.

Bu nedenledir ki, ana dilde eğitim ve öğretim Türkiye üzerinde emelleri olan her mihrakın sıcak tutuğu ve dayattığı ana gündem maddesi haline gelmiştir.

Bu konuda Türkiye'ye çağrıda bulunan, Kürtçenin resmi eğitim sistemi içine alınmasını ve kamu hizmetlerinde geçerli dil olarak sayılmasını isteyen Avrupa Parlamentosu'nun talepleri zaten bilinmektedir.

Yine PKK'nın ve bölücülüğün de ana dilde eğitim hakkında ısrarlı oluşlarının da nedeni de budur.

Ve AKP zihniyeti bu iki dayatmaya boyun eğmiş ve ana dilin resmiyet kazanması için AB, PKK ve AKP sacayağı oluşturmuşlardır.

Masum bir kültürel hakkın tanınması gibi sunulmaya çalışılan bu konunun özellikle PKK için taşıdığı hayati önem, Türk milletinden ayrı bir millet kimliği ve ayrı milli mensubiyet duygusu yaratılmasında dilin temel vasıta olmasından kaynaklanmaktadır.

Kürtçe öğrenim ve yaygın, bu mihraklarca Türk milleti kimliğinde buluşmuş kardeşlerimizde farklı milli kimlik şuuru yerleşmesinin en etkili vasıtası olarak görülmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi, ortak dil ile milletleşme arasında kaçınılmaz bir tabii bağ olduğunu düşünmektedir.

Çünkü bize göre, milli dil ile milli varlık ve milli beka arasındaki bağın kesintiye uğraması, tahrip edilmesi milletlerin geriye dönüşünü kaçınılmaz kılacak, bir arada yaşayabilmenin asgari müştereklerinin en önemlisi ortadan kalkacaktır.

Bu konuda, bir devrin çöküşünün nedenlerini, bizzat doğduğu Balkan topraklarında gözleyen ve içinde yaşayan büyük Atatürk'ün şu sözlerini unutmamak lazımdır:

Atatürk diyor ki; **"Biz Balkanları niçin kaybettik biliyor musunuz? Bunun bir tek sebebi vardır; bu da, İslâm araştırma cemiyetlerinin kurduğu dil kurumlarıdır. Bizim içimizdeki insanların, millî şuurlarını uyardığı zaman, biz Balkanlardan Trakya hudutlarına çekildik."**

Bugün de yeni bir çekiliş yaşamamak için dil ile oyun oynanmayacağıнын veciz bir anlatımı; dille kimlik, dille birlik ve dille ayrılma arasındaki hassas ilişkiyi izah eden dehanın bugün de geçerli olan tespitidir.

Türkçeden başka bir dili veya dilleri hayatın her alanında kullanmaya başlayan bir milletten, yeni milletler çıkmasını önleyen bir siyasal sistem veya çözüm henüz bulunamamıştır.

Değerli Arkadaşlarım,

Elbette ki lisanımızı kendimiz seçmıyoruz. İçine doğduğumuz ailenin dili anamızın dili oluyor.

Ve bizim için her dil saygıdeğer ve muhteremdir. İnsan olmanın en tabii hali ve sonucudur.

Kim, özel hayatında anadiliyle konuşmak istiyorsa konuşsun. Engel olacak hiç kimse yoktur. Buna saygı duyarız.

Şarkıların söylenmesinden, şiirlerin okunmasından, sohbetlerin yapılmasından tedirgin olmanın anlamı da yoktur.

Tabiidir ki, insanlar özel ilişkilerinde ve hayatlarında analarının dilini kullanıp kullanmamakta serbest olacaklardır.

Ne var ki, özel hayatta kullanım serbestliği kamusal alana girmeye başladığında konu milli dilin önüne çıkartılan bir engel, ayrı bir kimliğin uyandırılması için bir tahrik unsuru haline gelecektir.

Ve bugün yaşamaya başladıklarımız, bu tehlikeyi yani Türkçe'nin resmi dil özelliğini tehdit ettiğini, resmi dile ortak koşulmak istendiğini işaret etmektedir.

Türkçe bugünkü anlamda resmi sıfatı taşımasa bile Osmanlı İmparatorluğu' nun da bürokratik yazışma lisanıdır.

Arşivlerimizdeki milyonlarca Türkçe belge bunun işaretidir.

1876'da ilan edilen ilk Türk anayasa metni diyebileceğimiz Kanun-ı Esasi'nin 18. maddesinde devlet memurlarının ve mebusların "lisan-ı resmi" olan Türkçeyi bilmeleri; Meclisteki konuşmaların Türkçe olmasını şart koşulmuştur.

Bu kural benzer biçimlerde Türkçeyi devlet dili sıfatıyla resmi lisan olarak bugünlere kadar taşımış ve yürürlükteki anayasamızın değişmesi teklif dahi edilemeyecek olan 3. maddesinde "Türkiye Devletinin dilinin Türkçe" olduğu vaz edilmiştir.

Buna göre, "Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Dili Türkçedir."

Bizler fikrimizi ve gücümüzü elbetteki anayasadan almıyoruz. Ancak bizim dil konusundaki hassasiyetimizin Anayasada da yer alıyor olmasını ve devamını destekliyoruz.

Anayasamıza göre, Türkiye Cumhuriyeti Devletinde ırk ve dil farklılığı temelinde milli azınlıkların bulunduğunu savunmak, Türkçe dışında dillere ve farklı kültürlere yasal statü kazandırarak etnik kimlik oluşturmak mümkün değildir.

Anayasanın değiştirilemeyecek bu amir hükmü ortada iken, etnik köken ve dil temelinde milli azınlıklar yaratmaya çabalamak Anayasamıza açık bir aykırılık teşkil edecektir.

Bir kez bu kapı resmîyet boyutunda açılırsa,

- Anadilin eğitimi,
- Ana dilin akademik öğretimi ve araştırılması,
- Anadilin resmi alanda kullanılması.
- Anadil alfabesinin kabulü gibi sıralı talepleri kim durduracaktır?

Ardında ise, eğitim kimliklere göre tanzim edilecek, tarih, coğrafya, edebiyat eğitiminin kimliklere göre yeniden düzenlenmesi konusu gündeme gelecektir.

Böyle bir Türkiye'de ise;

- Türkçe dışındaki anadillere resmîyet kazandırarak millet birliğinin devamı nasıl mümkün olacaktır?
- Alt kültürlerin milli kimlikten ve kültürden dönüş göstererek ayrışması, Türk milletinin devamını nasıl sağlayacaktır?

Milli kimlik ve dilin kaçınılmaz bağı yine en anlamlı

şekilde ortaya koyan Atatürk' ün bir sözünü burada sizlere tekrarlayarak konuyu kapatmak istiyorum.

“Milliyetin en bâriz vasıflarından biri dildir. Türk milletindenim diyen insan, her şeyden evvel ve behemehal Türkçe konuşmalıdır. Türkçe konuşmayan bir insan, Türk kültürüne, topluluğuna bağlılığını iddia ederse, buna inanmak doğru olmaz”

İşte gerçeğin, aklın ve milliyetçilerin görüşü buradadır.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Bu uzun süren toplantımızı baştan sona kadar sabırla dinleme nezaketini gösterdiniz. Hepinize şükranlarımı sunuyorum.

Konuşmamın satır aralarında şahit olduğunuz gibi, Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye'nin gündemine hakimdir.

Milletimizin karşısına çıkabilecek bütün gelişmeler derinlemesine tahlil edilmektedir.

Özellikle kırk yıllık birikimimiz gelişmelerin seyri için en önemli dayanağımızdır.

Attığımız her adım ahlakı ve erdemi ihmal etmeyen ince siyasi hesapların eseri ve sonucudur.

Özellikle doğru yer ve zamanda atılan adımların ve sizlerin desteğinin ülkemizin temel meselelerinde nasıl bir dalgalanmaya yol açtığına herkes şahit olmuştur.

Önümüzdeki kritik süreçte ortak bir akıl, üslup, dil ve fikir ile daha yoğun bir mücadele sizleri beklemektedir.

Bizim Genel Merkezimizden veya Meclis Grubumuzdan başlayan her siyaset duruşumuzun gerçek kaynağı ve dayanağı ülkemizin her yerinde bizleri takip eden sizlersiniz.

Bu itibarla, Ankara'dan ulaştırdığımız siyasi mesajları yerelde vatandaşa indirecek ve anlatacak olanlar da sizler olacaksınız.

Sizlerden başlayacak toplumsal uyanış bütün yurdu kaplayacak, Türkiye yıkımın aktörlerine hak ettiği dersi verecektir.

Bu uyanışın içinde hükümetin iflasını ise,
Avrupa Birliği'nin sevdalıları da kurtaramayacaktır,
Küresel ekonomik dalgalanma bahaneleri de;
İşbirlikçi medya da kurtaramayacaktır,
Yandaşlarına ismarladığı düzmece haberler de.
Küresel sermaye de kurtaramayacaktır;
İstismar ettikleri manevi değerlerimiz de.

Milliyetçi Hareket, milletimize reva görülen bu zilletin takipçisidir.

Şer odaklarının telaşları bundandır. Korkuları bunun içindir.

Unutuldu sanılmasın. Milliyetçi Hareket Partisi, bu fetret dönemini yaşıtatlardan mutlaka hesap soracaktır.

Yetim hakkı yiyen, yoksulun lokmasına göz dikenlerin yakasını asla ve asla bırakmayacaktır.

Bu Milliyetçi Hareket için bir namus ve vicdan borcudur.

Herkes unutsa, herkes sözünden dönse bile, Milliyetçi Hareket asla vazgeçmeyecektir.

Gün birleşme günüdür. Gün dayanışma günüdür.

Milliyetçi Hareket memleketimizin her evladını kucaklamaktadır.

Sizlerin de bu topraklarda aynı sevgi ve kaynaşma duygularıyla hareket ederek bütün vatandaşlarımızı, aziz milletimizin bütün evlatlarını kucakladığınıza eminim.

Büyümenin, gelişmenin, kuvvet ve kudret kazanmanın başka da yolu yoktur.

Aynı dili konuşan, aynı mukaddesata inanan ve aynı kültürle yoğrulmuş kardeşlerimin örnek olacak bir kaynaşmayı göstereceklerine inanıyorum.

Ne mutlu ki, bugün burada toplanan kardeşlerimin heyecanında bu kararlılığı görüyorum.

Bunu yapacak şuur ve inanca sizlerde şahit oluyorum.

Bizlere daha büyük hamleler yapmak için güç veriyorsunuz.

Bizlere milletimize itimadımız yönünde kuvvet veriyorsunuz.

Hepinize şükranlarımı sunuyorum.

Bu vesile ile bu toplantıya katılan dava arkadaşlarımı en iyi duygularıyla selamlıyorum.

Hepinize, en kalbi hissiyatımla sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Milli devleti ve milletimizin bekasını savunma yolunda verdiğiniz mücadelede; **yolunuz, bahtınız ve alnınız açık olsun.**

Ne mutlu Türküm diyene!

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

KONFERANS

"ÇÖZÜLEN ÜLKE TÜRKİYE VE TAVRIMIZ"

16 EKİM 2009

Kadir Has Kongre Merkezi KAYSERİ

bir hilal uğruna...

